

ה"ת 64826/10/18 - מדינת ישראל - יאל"כ (להב 433) ורשות המסים נגד טובר אחזקות בע"מ - ח"פ 515347631

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 64826-10-18 מדינת ישראל - יאל"כ נ' טובר אחזקות בע"מ

לפני:	כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת:	מדינת ישראל - יאל"כ (להב 433) ורשות המסים
המשיבה:	טובר אחזקות בע"מ - ח"פ 515347631
בשם המבקשת:	רס"ב ניר אדרי, רס"ב גיא ורטהיים
בשם המשיבה:	עו"ד יעקב אמסטר ועו"ד חגי מאירי

החלטה

1. עסקינן בבקשה נוספת הנוגעת לחקירת פרויקט נדל"ן "שפת אמת 8" בבית שמש (להלן: הפרויקט). מדובר בחקירה מורכבת ומסועפת של משטרת ישראל (יאל"כ - להב 433) בשיתוף רשות המסים, המעסיקה את בתי המשפט בערכאות השונות בכלל ומותב זה בפרט מזה תקופה ממושכת. מכאן, לא מצאתי להרחיב בכתיבה אודות החקירה בכללותה ובדבר ההחלטות השונות (והרבות) שניתנו עד כה, הן באשר לכלל המעורבים והן באשר למשיבה לבקשה דנן.

2. המבקשת עתרה להורות על הארכת תקופת החזקת תפוסים למשך 180 ימים נוספים: מבנה הפרויקט בו רכשה המשיבה 2 קומות המיועדות לשימוש מסחרי ומרפאות אשר שווין מוערך בסכום של כ- 20 מיליון ₪ (להלן: קומות המסחר), וחשבון בנק בו תפוס סכום של כ- 3.18 מיליון ₪.

במקביל לבקשה להארכת תקופת התפיסה עתרה המשיבה לשחרר את החשבון התפוס בסכומים העולים על שווי העבירות המיוחסות לה.

3. ביום 20.6.19 התקיים דיון מאוחד בשתי הבקשות, ובדיון נוסף באותו המועד (שחומרי החקירה שהוגשו רלוונטיים גם אליו) נדונה בקשת המדינה להאריך את תקופת התפיסה של הפרויקט בכללותו. הואיל והבקשה לעניין תפיסת הפרויקט בכללותו נוגעת גם למשיבים נוספים, ראיתי לקיים את הדיונים בנפרד, ואף ליתן החלטות נפרדות (הגם שיש קשר בין 2 הדיונים ושהתוצאה הסופית, כפי שנראה בהמשך, זהה).

4. לא ראיתי לחזור על טענות הצדדים. בתמצית, ב"כ המשיבה עתרו להורות למבקשת לפרט את ההיקף הכספי של העבירות המיוחסות למשיבה, בדגש על עבירות הלבנת הון המקימות עילת תפיסה בשווי העבירות. כן הפנו למהלך העסקי במסגרתו נטלה המשיבה הלוואה בסך 16 מיליון ₪ מבנק לאומי על מנת לממן את הבניה בקומות המסחר, לכך

שעד כה העבירה המשיבה סכום של כ- 14.1 מיליון ₪ מתוך סכומי ההלוואה לצורך בניית הנכס ולקבלת טופס 4. לטענתם, סכום של כ- 2 מיליון ₪ מתוך הכספים התפוסים בחשבון המשיבה, הם כספים שנותרו מההלוואה ונועדו לעבודות התאמה למרפאות אותן התעתדה המשיבה להשכיר לקופת חולים "מאוחדת" במסגרת חוזה שכירות ארוך טווח עליו חתמה עם קופת החולים (מרפאות שעתידות היו לקום בקומות המסחר). ב"כ המשיבה הפנו לערבויות אישיות עליהן חתמו בעלי המניות כלפי הבנק, ולנזק הנגרם להם כתוצאה מהמשך תפיסת קומות המסחר והכספים. לטענת ב"כ המשיבה, תפיסת קומות המסחר בד בבד עם תפיסת הכסף בחשבון (ובפרט הסך של 2 מיליון ₪ שנותר מההלוואה) מהווה כפל תפיסה.

ב"כ המבקשת, מנגד, ביקשו לשכנע כי חומרי החקירה מבססים חשד סביר לביצוע עבירות הלבנת הון בהיקף העולה על מאה מיליון ₪, מה שמצדיק המשך תפיסת הרכוש.

ראוי לציין כי בהחלטה נוספת (בהמשך לדיון שהתקיים באותו יום) מצאתי להורות על הארכת תקופת תפיסת הפרויקט כולו למשך 180 ימים נוספים - ראו צ"א 50396-07-18. טיעונים שהעלו ב"כ הצדדים בהליך הנ"ל (ומסמכים שהוגשו בו) מהווים חלק בלתי נפרד מטיעוני הצדדים בהליך כאן.

דיון

5. כאמור, נקודת מוצא לדיון היא ההחלטה בגדרה הוריתי על הארכת תקופת תפיסת הפרויקט בכללותו, אותה יש לקרוא לתוך ההחלטה בהליך דנן.

בצד זאת, בחנתי את עניינה הפרטני של המשיבה והאם אין מקום להחריג את קומות המסחר מן הפרויקט כולו. שאלת ההבחנה בין קומות המסחר לבין מגדלי המגורים בפרויקט נדונה בהרחבה בהחלטתי מיום 4.11.18 (צ"א 50396-07-18), אז הוריתי על הרחבת צו התפיסה ביחס למבנה כולו, ומצאתי כי אין מקום לאבחן בין מגדלי המגורים לבין קומות המסחר והחניה. החלטה זו נבחנה ואושרה על ידי ערכאת הערר (כבוד השופט ח' טרסי, ע"ח 42911-11-18 מיום 27.12.18), ובקשת המשיבה למתן רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי נדחתה אף היא על ידי בית המשפט העליון, כבוד השופט ע' פוגלמן (בש"פ 383/19 מיום 31.1.19).

6. חרף האמור מצאתי לבחון האם בעקבות התקדמות החקירה חל שינוי בתשתית הראייתית הלכאורית המצדיק התייחסות שונה לקומות המסחר אותן רכשה המשיבה.

המבקשת הגישה במהלך הדיון דו"ח סודי מעודכן ומפורט (גא/1) המפנה לחומרי חקירה גולמיים שהוגשו אף הם. כן הפנתה למסמכים שסומנו במהלך הדיון (גא/2 + גא/3). אדגיש כי מדובר אך בחלק קטן מחומרי החקירה, הואיל ומסמכים רבים רלוונטיים הובאו לעיוני לצורך מתן החלטות קודמות, בעניינם של המשיבה ואחרים, ובצדק לא ראתה המבקשת לשוב ולהביאם בפניי. קראתי בעיון את המסמכים הגולמיים אך לא ראיתי לסמנם, באשר אלו קיבלו התייחסות מפורשת בדו"ח הסודי.

7. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ולאחר שעיינתי בדו"ח הסודי ובמלוא חומרי החקירה, שוכנעתי כי פעולות החקירה שבוצעו, לרבות בתקופה האחרונה, חיזקו את החשדות כנגד המשיבה וכנגד גורמים שפעלו מטעמה, באופן שקיים לעת הנוכחית חשד סביר בעוצמה גבוהה ביותר הקושר את המשיבה, בעליה ובעלי תפקידים בה לביצוע מגוון עבירות, כשלצורך ההליך דנן די אם אצביע על עבירות הלבנת הון בהיקף העולה על 100 מיליון ש"ח.

8. כידוע, בכל שלב שומה על בית המשפט לבחון את הצורך בהמשך החזקת התפוסים, כולם או חלקם, הן בבחינת סיכויי ההרשעה וסיכויי החילוט בתום ההליך, והן בבחינת הנזק שנגרם לחשודים וחלופות תפיסה אפשריות. באיזונים שעורך בית המשפט יש להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת ההיפרעות מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם לחשודים, תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות העומדת להם. ראו החלטת בית המשפט העליון, כבוד השופט ע' ברון בע"פ 6532/17 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים (8.4.18).

9. מצאתי כי בשלב זה של ההליך, לאור עוצמת החשד המבוסס על איכות חומרי החקירה; בהינתן קצב התקדמות החקירה תוך שנתתי דעתי למועד הפיכת החקירה לגלויה (מאי 2018) ולפעולות החקירה המבוקשות; בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכויי הרשעה וחילוט בתום ההליך, ראוי לאפשר למבקשת להחזיק תפוסים בשווי מלוא העבירות המיוחסות למשיבים.

לחילוט מלוא שווי העבירות בתום ההליך ראו ע"פ 1872/16 ניסים דז'לדטי נ' מדינת ישראל (18.05.17), ע"פ 4143/17 מחמד עאבד נ' מדינת ישראל (13.08.18). לתפיסה זמנית בשווי העבירות כולן ראו ע"פ 7701/17 אוקסנה סנדלר נ' מדינת ישראל (23.10.17).

10. בהינתן הפער העצום בין שווי עבירות הלבנת הון (מעל 100 מיליון ₪) לבין שווי הרכוש התפוס (כ- 23 מיליון ₪), מצאתי כי איזון ראוי איננו מאפשר בשלב זה השבת רכוש כלשהו, אף חלקית. ראוי להדגיש כי עיקר הרכוש תפוס כחלק ממבנה הפרויקט, ורק חלקו הקטן תפוס בכסף. מכאן, בשלב זה אין מקום גם לחלופת תפיסה.

11. אוסיף כי אינני מקבל את טענת המשיבה לפיה תפיסת הנכס ותפיסת 2 מיליון שקלים שלטענת המשיבה נותרו מההלוואה, מהווה כפל תפיסה. ככל שחלק מהפרויקט משועבד לבנק, הרי שהדבר יקבל ביטוי בגדרי חילוט עתידי. מנגד, הכספים שבחשבון התפוס אינם משועבדים ומכאן שאין לבנק זכות כלשהי בכספים אלו. הטענה כי יש להשיבם לבנק וכנגד זאת לצמצם את גובה השעבוד, אף היא מוקשית. מרגע שהכספים נכנסו לחשבון המשיבה, הרי שעירובם עם כספים אחרים בהם נעשו לפי החשד פעולות הלבנת הון, הופך את הכספים כולם לבני חילוט. לא ניתן עוד "לצבוע" את הכספים ולהפריד אותם באופן מלאכותי שיאפשר השבתם לבנק. על כך יש להוסיף כי הבנק עצמו כלל לא פנה בבקשה של טוען לזכות, ודי בטעם זה כדי לדחות את בקשת המשיבה.

12. אשר לתקופת התפיסה המבוקשת (180 ימים נוספים) - בית המשפט ער ומעודכן במצב החקירה לאור הליכים אחרים המתנהלים בפניי כחלק מחקירת הפרשייה (רק לשם הדוגמא - ראו החלטה מיום 16.6.19 בתיק צ"א 19337-05-18 - פעולות השלמה שיארכו כ- 3 חודשים). חרף הצהרות קודמות של ב"כ המבקשת (בפניי ובפני בית

המשפט המחוזי), דומה שבשלב זה צפויה החקירה לארוך פרק זמן נוסף של לפחות מספר חודשים, ועל כך יש להוסיף זמן שידרש לפרקליטות המלווה לבדוק סופית את הנתונים (הגם שהאחרונה "נמצאת ברקע" משלבים מוקדמים). מכאן, מצאתי כי הבקשה מידתית.

תוצאה

13. מצאתי להורות על הארכת תקופת החזקת התפוסים למשך 180 ימים נוספים.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשע"ט, 16 יולי 2019, בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

הדו"ח הסודי וחומרי החקירה יוחזרו לב"כ המבקשת במזכירות בית המשפט.